

3. STATENS BUDGETLÆGNING

3.1. Rammesystemet

Budgetlægningsprocessen påbegyndes ved, at regeringen på grundlag af sine overordnede målsætninger om den offentlige udgiftspolitik og samfundsøkonomien træffer beslutning om en samlet ramme for statens udgifter i de kommende finansår. Tilsvarende fastlægges målsætninger for kommunernes udgifter, jf. *afsnit 3.2*.

Den samlede *statslige udgiftsramme* udgør det centrale udgangspunkt for fastlæggelsen af de udgiftsrammer, der danner grundlag for finanslovsforslagets udarbejdelse.

Udgiftsrammen omfatter samtlige udgifter på ministerområderne. Endvidere medregnes udgifter til Kongehus, Folketing, Pensionsvæsen og Generelle reserver. Enkelte udgiftsposter - først og fremmest renter af statsgælden - holdes uden for.

Vedrørende sondringen mellem udgiftsbudget og indtægtsbudget henvises til *afsnit 5.2*.

Inden for rammen foretager regeringen en *prioritering* af ressourcebehovet på de forskellige delsektorer. Der foregår hermed en *nedbrydning* af den samlede statslige udgiftsramme i en række deludgiftsrammer for de forskellige ministerområder. Finansministeriet udsender disse ministerrammer til ministerierne i marts måned.

På de enkelte ministerområder foretages dernæst på grundlag af prioriteringsovervejelser en *yderligere nedbrydning* af ministeriets udgiftsramme, f.eks. således at hver styrelse under ministerområdet får en udgiftsramme, indenfor hvilken den skal udarbejde sit forslag til budget for det kommende år.

De forskellige udgiftsrammer

For hvert ministerområde fastsættes normalt tre udgiftsrammer: *Lønsumsramme*, *budgetteringsramme* og *totalramme*. I enkelte tilfælde opdeles et ministerområde i mere end een ramme af hver type.

Forholdet mellem de forskellige rammer er illustreret i *tabel 3.1.1*.